

ลำดับที่ ๑๓๓๖

พัฒนาเด็กไทยในรัชกาลที่ ๑๐ เล่ม ๑ บ้านเมืองไทยนี้ดี

เรื่อง : นพดล สังข์ทอง ภาพ : เกษมสุข ตันติทวีโชค

พิมพ์ครั้งแรก : พฤษภาคม ๒๕๖๔

ราคา ๘๕ บาท

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

ข้อมูลทางบรรณานุกรมสำนักหอสมุดแห่งชาติ

นพดล สังข์ทอง.

ชุด พัฒนาเด็กไทยในรัชกาลที่ ๑๐ เล่ม ๑ บ้านเมืองไทยนี้ดี.-- กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์, ๒๕๖๔.
๑๑๒ หน้า.

๑.วรรณกรรมสำหรับเด็ก. I. เกษมสุข ตันติทวีโชค, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

๘๐๘.๐๖๘๓

ISBN 978-616-00-4307-1

เจ้าของ ผู้พิมพ์โฆษณา : บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร/บรรณาธิการอำนวยการ : วรพันธ์ โลภิตสถาพร กรรมการผู้จัดการ : ดร. สุภัคชญา โลภิตสถาพร

ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการบริหาร : เจติยา โลภิตสถาพร รองบรรณาธิการบริหาร : วสันต์ พร้อมมิตรญาติ

ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิขะไชย หัวหน้ากองบรรณาธิการสร้างสรรค์ : พัชรี แต่แดงเพชร

หัวหน้ากองบรรณาธิการคดีสารคดี : พัชราพร บุญส่ง

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร : อุมารพร สกุลบัณฑิต สุชาดา ไชสุข

บรรณาธิการเล่ม : บุญเอก พุกขาววัฒนา พิสูจน์อักษร : วรรณวิญญ์ แดลงคู่ช

ออกแบบปก/จัดรูปเล่ม : เกษมสุข ตันติทวีโชค

พิมพ์ที่ บริษัทพิมพ์ดี จำกัด

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

๑๘ ซอยลาดปลาเค้า ๖๓ ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๔๐ ๓๘๕๕-๖ โทรสาร ๐ ๒๙๔๐ ๓๙๗๐

กองบรรณาธิการ : spbbooks@hotmail.com ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

กองบรรณาธิการคดีสารคดีฉบับ : satapornbooks.editor@gmail.com

www.satapornbooks.com

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือใหม่ให้ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืน

พร้อมระบุรายละเอียดการชำรุดไปตามที่อยู่ด้านบน หรือ โทร. ๐ ๒๙๔๐ ๓๘๕๕-๖ ต่อ ๔๑

สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคม
ผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือ
แห่งประเทศไทย

พระบรมราโชบายด้านการศึกษาของ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐

การศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานแก่ผู้เรียน ๔ ด้าน คือ

๑. มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง

- (๑) ความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง
- (๒) ยึดมั่นในศาสนา
- (๓) มั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์
- (๔) มีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตน

๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง-มีคุณธรรม

- (๑) รู้จักแยกแยะสิ่งที่ดี-ชอบ/ชั่ว-ดี
- (๒) ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี ชอบ สิ่งที่ดีงาม
- (๓) ปฏิเสธสิ่งที่ไม่ดี สิ่งที่ไม่ชั่ว
- (๔) ช่วยกันสร้างคนดีให้แก่บ้านเมือง

๓. มีงานทำ-มีอาชีพ

- (๑) การเลี้ยงดูลูกหลานในครอบครัว หรือการฝึกฝนอบรมในสถานศึกษาต้องมุ่งให้เด็กและเยาวชนรักงาน สู้งาน ทำงานสำเร็จ
- (๒) การฝึกฝนอบรมทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรต้องมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำงานเป็นและมีงานทำในที่สุด
- (๓) ต้องสนับสนุนผู้สำเร็จหลักสูตรมีอาชีพ มีงานทำ จนสามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัว

๔. เป็นพลเมืองดี

- (๑) การเป็นพลเมืองดี เป็นหน้าที่ของทุกคน
- (๒) ครอบครัว-สถานศึกษา และสถานประกอบการ ต้องส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี
- (๓) การเป็นพลเมืองดีคือ “เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ต้องทำ” เช่น งานอาสาสมัคร งานบำเพ็ญประโยชน์ งานสาธารณกุศล ให้ทำด้วยความมีน้ำใจและความเอื้ออาทร

คำนำสำนักพิมพ์

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ ทรงมีพระบรมราโชบาย เพื่อสืบสานพระราชปณิธานแห่งองค์พระบรมชนกนาถในการสร้างคนดีให้แกบ้านเมือง โดยทรงมุ่งให้การศึกษาต้องสร้างพื้นฐานแก่นักเรียน ๔ ด้าน คือ การมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง การมีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง-มีคุณธรรม การมีงานทำ-มีอาชีพ และการเป็นพลเมืองดี เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

หนังสือชุด **พัฒนาเด็กไทยในรัชกาลที่ ๑๐** นี้ ได้นำอมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาทั้ง ๔ ด้าน มาขยายความในรูปแบบวรรณกรรม เพื่อให้ผู้อ่านที่เป็นเยาวชนและครูอาจารย์ เกิดความเข้าใจ สามารถนำไปต่อยอดเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ด้วยความปรารถนาดี

สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

คำนำผู้เขียน

ผู้เขียนได้รับเชิญจากสำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์ให้เขียนหนังสือชุด **พัฒนาเด็กไทยในรัชกาลที่ ๑๐** ชุดนี้ นับเป็นความภาคภูมิใจและเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ในฐานะครูผู้สอน ผู้เขียนได้น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษา มาใช้ในการปลูกฝังผู้เรียน โดยการบูรณาการเข้าไปในสาระวิชาที่รับผิดชอบ และเชื่อว่าผู้ที่เป็นครูอาจารย์ทุกคน ย่อมปลูกฝังลูกศิษย์ของตนในเรื่องดังกล่าวนี้อยู่แล้วเช่นกัน การเขียนหนังสือชุดนี้จึงนับเป็นการ ‘ต่อยอด’ ให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

หนังสือชุด **พัฒนาเด็กไทยในรัชกาลที่ ๑๐** มีทั้งหมด ๔ เล่ม ได้แก่

เล่ม ๑ บ้านเมืองไทยนี้ดี

เล่ม ๒ ชีวิตที่มีคุณธรรม

เล่ม ๓ ดำรงชีพสุจริต

เล่ม ๔ พลเมืองจิตอาสา

สำหรับ เล่ม ๑-๒ ตัวละครและฉากเป็นชุดเดียวกัน ส่วนเล่ม ๓-๔ ก็จะเป็นอีกชุดหนึ่ง ผู้อ่านจะอ่านเรียงตามลำดับหรือจะอ่านแยกเป็นเล่มก็ได้ (ทุกเรื่องจบในเล่ม) และท้ายบทในแต่ละตอน มีกิจกรรมให้ผู้อ่านได้ฝึกคิดฝึกเขียน ตามทักษะและมุมมองของตนเองอีกด้วย

ขอบคุณสำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์ที่ผลิตหนังสือชุดนี้ขึ้นมา ตลอดจนบรรณาธิการและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายทุกแผนกที่ทำให้หนังสือมีความสมบูรณ์ทั้งเนื้อหาและรูปเล่ม ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือชุดนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้เป็นคนดี มีคุณธรรม อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ด้วยความขอบคุณยิ่ง

นพดล สังข์ทอง

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

มะนาวรักถิ่นแผ่นดินไทย
(ความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง)
หน้า ๑๑

ตัวอย่าง

แสงสว่างทางแห่งปัญญา
(ยึดมั่นในศาสนา)
หน้า ๔๑

รับเสด็จในหลวงรัชกาลที่ ๑๐
(มั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์)

หน้า ๖๓

บ้านย่าสุขสันต์
(มีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตน)

หน้า ๘๙

แนะนำตัวละคร

ครอบครัวของมะนาว

สายใจ (แม่) ไพศาล (พ่อ) มะนาว (พี่สาว) ข้าวกล้อง (น้องชาย)

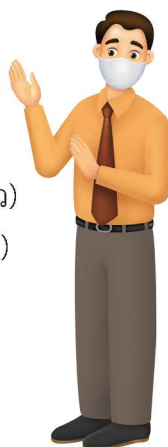
ครูที่โรงเรียน

ครูสุชาติ (ครูประจำชั้นห้องมะนาว)

ครูพุทธธรรม (ครูสอนพุทธศาสนา)

ครูวีรชัย (ครูสอนศาสนาอิสลาม)

ครูดวงกมล (ครูอนุบาล)

เพื่อนๆ มะนาว

(กลุ่มเพื่อน) ออมสิน นุ่น เอต้า ปิ่น

(เพื่อนคนอื่นๆ) พชรดนัย ธันวรา ธนกร ราฮิล ฯลฯ

บ้านย่า

ย่า อาชาญชัย (น้องชายไฟศาล) สมร (ภรรยาชาญชัย)

พีตันไผ่ น้องต้นกล้า (ลูกอาชาญชัย) ป้าณิ (เพื่อนบ้าน)

บทที่

มะนาวรักถิ่นแผ่นดินไทย

(ความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง)

“ใกล้ถึงโรงเรียนแล้วลูก เตรียมลงได้แล้วนะ อย่าลืมกระเป๋าล่ะ”

ไพศาลหันมาบอกลูกสาวและลูกชายต่างวัยสองคนที่นั่งอยู่เบาะหลัง ให้เตรียมพร้อมที่จะลงเมื่อรถจอด จะได้ไม่เสียเวลารถคันอื่นที่ตามมาอีก หลายคัน พร้อมกำชับ

“อย่าลืมสวมหมวกกานามัยและล้างมือบ่อยๆ นะ”

“เตรียมไว้เรียบร้อยแล้วครับพ่อ”

เด็กชายผู้ซึ่งเป็นน้องคนเล็กบอกเสียงใสด้วยความกระตือรือร้น เขารู้สึกมีความสุขที่ได้มาโรงเรียน วันนี้จึงตื่นแต่เช้าเป็นพิเศษไม่ต้องรอให้แม่ปลุก เพียงได้ยินเสียงแม่ตื่นมาทำกับข้าว เด็กชายก็รีบลุกตามแม่ลงมาในครัวทันที

“ดีมากจะข้าวกล่อง วันนี้แม่จะพาลูกไปพบครูประจำชั้น แต่วันต่อไปลูกต้องไปเองนะ”

สายใจซึ่งนั่งอยู่เบาะหน้าข้างคนขับหันมาบอกลูกชายวัยอนุบาล

ไพศาลชะลอความเร็วลงและหยุดรถเมื่อมาถึงหน้าประตูโรงเรียน เมื่อรถจอดสนิทแล้วสายใจจึงค่อยๆ เปิดประตुरถออกมา มีครูผู้ชายซึ่งเป็น ครูเวรเข้ามาเปิดประตูด้านหลังให้สองพี่น้องลงจากรถ เมื่อทั้งสามก้าวลง เรียบร้อย รถเก๋งคันงามก็ค่อยๆ เคลื่อนที่ออกจากจุดรับส่งไปยังที่จอดรถ ไพศาลต้องรอรถรายส่งลูกเสร็จก่อนแล้วไปส่งเธอต่อที่ทำงาน

“ขอบคุณค่ะคุณครู”

มะนาวยกมือไหว้พร้อมกล่าวคำขอบคุณครูที่ช่วยเปิดประตुरถให้ สายใจเข้าไปจูบมือลูกชายที่เพิ่งลงจากรถ พร้อมสะพายกระเป๋าใบเล็กๆ มาด้วย

“ยกมือไหว้ขอบคุณคุณครูด้วยนะลูก”

ข้าวกล้องซึ่งเพิ่งมาโรงเรียนวันแรกยกมือไหว้คุณครูตามที่พ่อแม่เคย สอนพร้อมพูดตามพี่มะนาวว่า

“ขอบคุณค่ะ”

สายใจกับมะนาวหัวเราะออกมาพร้อมกัน ข้าวกล้องแปลกใจไม่รู้ว่า แม่กับพี่สาวหัวเราะอะไรกัน ครูยิ้มเอามือลูบหัวเด็กชายเบาๆ พร้อมถาม

“หนูชื่ออะไรครับ”

“ชื่อเด็กชายข้าวกล้องครับ” เขาพูดคำว่า “ครับ” เป็น “คับ”

“เด็กชายข้าวกล้องครับ หนูเป็นผู้ชายต้องพูดคำลงท้ายว่า ‘ครับ’ เข้าใจไหมครับ” ครูพูดยิ้มๆ

“เข้าใจครับ”

ข้าวกล้องพยักหน้า ยังไม่ค่อยประสีประสาอะไร จำได้ว่าพ่อกับแม่เคยสอนให้พูดทักทายคุณครูว่า “สวัสดีครับ” เวลาคนให้ของให้พูดว่า “ขอบคุณครับ” แต่วันนี้อาจตื่นตื่นไปหน่อยจนลืมคำสอนไปสนิท

สายใจพาข้าวกล้องเดินมาที่หน้าประตูโรงเรียน โรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนเอกชน เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีอาคารหลายหลังอยู่ถัดไปจากสนามหญ้าเขียวขจี แต่ละอาคารมีหลายชั้นรอบๆ สนามมีต้นไม้ร่มรื่น มีศาลาทรงไทยสำหรับผู้ปกครองนั่งพักอยู่หลายจุด ขณะนี้มีนักเรียนทั้งเด็กเล็กเด็กโตเดินมาหลายคน เด็กบางคนร้องให้กระจองอแงถึงมือพ่อแม่ไว้ไม่ให้กลับไป บางคนร้องไห้วิ่งตามพ่อแม่ ผู้ปกครองก็มี แต่ข้าวกล้องไม่เป็นเช่นนั้น เพราะข้าวกล้องอยากมาโรงเรียน อยากเจอเพื่อนๆ อยากเล่นของเล่นใหม่ๆ

สายใจพาลูกไปรายงานตัวกับครูประจำชั้นและครูพี่เลี้ยง ครูประจำชั้นชื่อ ครูดวงมล ดูท่าทางใจดี เมื่อฝากฝังเรียบร้อยเธอก็ขอตัวกลับมาขึ้นรถที่จอดรออยู่ใจหนึ่งก็กลัวลูกชายจะร้องไห้ตาม แต่เธอคิดผิด เพราะเมื่อข้าวกล้องเห็นเด็กๆ หลายคนกำลังสนุกกับของเล่นสีสันสวยงามในห้องอนุบาล ข้าวกล้องก็ลืมแม่ รีบเข้าไปรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ ทันที

วันแรกของการเรียน มะนาวรู้สึกตื่นเต้นดีใจที่ได้เจอเพื่อนๆ อีกครั้ง ทุกคนดูสูงขึ้น ตัวโตมากกว่าเดิม บางคนผิวคล้ำเพราะกลับบ้านที่ต่างจังหวัดมา เพื่อนในห้องของมะนาวขาดไป ๑ คน คือ พิมพ์ญาดา ที่ย้ายไปเรียนที่อื่น ปีนี้มะนาวเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ แล้ว

ช่วงโม่งแรกได้เจอครูประจำชั้นคนใหม่ชื่อว่า ครูสุชาติ ซึ่งสอนวิชา สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ครูสุชาติแนะนำตัวและพูดคุยเรื่องกฎระเบียบต่างๆ รวมทั้งแบ่งหน้าที่เวรทำความสะอาด หลังจากนั้นก็มี การเลือกหัวหน้าและคณะกรรมการห้องเรียน เพื่อนๆ ลงคะแนนเสียงให้ออมสินเป็นหัวหน้าห้อง (เจ้าเก่าคนเดิมเมื่อตอน ป.๕) ส่วนรองหัวหน้าห้อง มะนาวรับตำแหน่งนี้ไป

ในตอนบ่าย ชั่วโมงวิชาสังคมศึกษาฯ ครูสุชาติบอกว่าจะสอนเรื่องประวัติศาสตร์ชาติไทยและให้นักเรียนไปค้นคว้าหาหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทยจากห้องสมุด

ระหว่างทางเดินไปห้องสมุด มะนาวขออนุญาตครูเข้าห้องน้ำ เมื่อเสร็จธุระก็ตามไปที่ห้องสมุด เห็นเพื่อนๆ นั่งฟังครูกันสลับ มะนาวพอจะจับใจความได้ว่าครูกำลังพูดถึงความเป็นมาของชาติบ้านเมือง เมื่อเห็นมะนาวเดินเข้ามา ครูสุชาติจึงยิงคำถามไปทันที

“เด็กหญิงมะนาว รู้ไหมว่าคนไทยมาจากไหน”

มะนาวไม่ทันจะตั้งตัวจึงทำหน้าเหลอหลา แต่ก็มิได้หวาดหวั่นสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ทัน

“คนไทยมาจาก...เอ้อ” เด็กหญิงหยุดคิดชั่วครู่ก่อนตอบออกไป “มาจากบรรพบุรุษปู่ย่าตายายค่ะ” แต่ก็ไม่ค่อยมั่นใจในคำตอบนัก

ครูสุชาติยิ้ม ดูเหมือนจะพอใจในคำตอบและบอกให้เพื่อนๆ ประบมือทุกคนประบมือเสียงดังที่มะนาวสามารถเอาตัวรอดได้ แต่มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อ พชรดนัย นั่งประบมือรัวๆ ไม่ยอมหยุดเหมือนงูจะแก้งครูหรือเรียกร้องความสนใจจากเพื่อนๆ ก็ไม่ทราบ

“พชรดนัย บอกครูสิครับว่าคนไทยมาจากไหน” ครูสุชาติไม่รอช้ายิงคำถามไปทันที

เด็กชายที่ประบมือรัวๆ สะดุ้งเล็กน้อย

“เอ่อ...น่าจะมาจากจีนมั้งครับ ไม่แน่ใจเดาๆ เอาครับ”

ครูสุชาติชมว่าเดาเก่งใช้ได้ แต่ยังไม่เฉลย ถามนักเรียนคนต่อไป

“มาจากอินเดียหรือเปล่าคะ ไม่แน่ใจค่ะ”

ออมสินตอบ

“มาจาก...เทือกเขาอัลไตครับ” ธันวา
ตอบตามที่เคยได้ยินมา

“คนไทยไม่ได้มาจากไหน อยู่ที่นี่แหละ
แต่อยู่ตรงไหนเดี๋ยวผมขอถามคุณเกิ้ลก่อนนะครับ”
ชนกรตอบ

“มาจากสิงคโปร์ เขาบอกว่ามนุษย์มาจากสิง คนไทยเป็นมนุษย์ก็ต้อง
มาจากสิงสิครับ”

เด็กชายราฮิลตอบด้วยความมั่นใจ เพื่อนๆ
หัวเราะดังลั่น

“เออละ ที่นักเรียนทุกคนตอบมานั้นไม่มีใครผิด พอๆ กับไม่มีใครถูกร้อยเปอร์เซ็นต์” ครูสรุป
จากคำตอบของนักเรียน

“เก่งมากที่ทุกคนพยายามตอบตามที่เข้าใจหรือได้ยินมา แต่มาจาก
สิงคโปร์ไม่แน่ใจนะ เพื่อให้ทุกคนได้เข้าใจประวัติความเป็นมาของชาติไทย
ครูจะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มไปศึกษาค้นคว้าแล้วนำมารายงานให้เพื่อนฟังนะ”

พูดจบครูก็เขียนบนกระดาน ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๖ กลุ่ม กลุ่มละ
๔-๕ คน แล้วให้จับสลากเลือกหัวข้อไปศึกษาค้นคว้า ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ค้นคว้าว่าคนไทยมาจากไหน

กลุ่มที่ ๒ ค้นคว้าเรื่อง หลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่ามีอะไรบ้าง

กลุ่มที่ ๓ ค้นคว้าเรื่อง ประวัติศาสตร์สมัยสุโขทัย

กลุ่มที่ ๔ ค้นคว้าเรื่อง ประวัติศาสตร์สมัยกรุงศรีอยุธยา

กลุ่มที่ ๕ ค้นคว้าเรื่อง ประวัติศาสตร์สมัยกรุงธนบุรี

กลุ่มที่ ๖ ค้นคว้าเรื่อง ประวัติศาสตร์สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

เมื่อเขียนเสร็จ ครูให้นักเรียนจับสลากแบ่งกลุ่ม มะนาวได้กลุ่มที่ ๒ มีสมาชิก ๕ คน คือ ออมสิน นุ่น เอต้า ปิ่น และมะนาว

“นักเรียนทุกคนมีกลุ่มและทราบหัวข้อกันแล้ว เดี่ยวครูจะให้ไปปรึกษาวางแผนกันภายในกลุ่ม แต่คุยเล่นกันเสียงดังไม่เอานะ” ครูกำชับ “และให้แต่ละกลุ่มไปค้นหาหนังสือเพิ่มเติมเพื่อมาทำเป็นรายงาน ครูให้เวลาศึกษาสองสัปดาห์ กำหนดส่งสิ้นเดือน”

ครูสุชาติพูดเสียงดังฟังชัดและทำหน้าที่จริงจังจนไม่มีใครกล้าต่อรอง

ตอนเย็นหลังเลิกเรียน มะนาวไปรับข้าวกล่องจากตึกอนุบาลมานั่งรอพ่อที่โรงอาหาร ระหว่างรอข้าวกล่องให้มะนาวพาไปเล่นกระดานลื่นที่สนามเด็กเล่น เล่นได้สักพักพ่อกับแม่ก็มารับ

ขณะนั่งในรถพ่อก็ถามขึ้น

“เรียนวันแรกได้อะไรบ้างข้าวกล่อง”

“ได้เล่นของเล่น ได้ร้องเพลง และได้นอนด้วยครับ” ข้าวกล่องตอบไปตามจริงเท่าที่พอจะจำได้

“ดีมากลูกพ่อ” พ่อกล่าวชมก่อนถามพี่มะนาว “แล้วพี่มะนาวละได้อะไรบ้าง”